

עשר בקשות למוצאי שבת

סדר הבקשות

כפי גירסת מארי סאלם עמראן ז"ל 🛊

ההבדלה

יש נוהגים לומר פסוקים נאים אלו

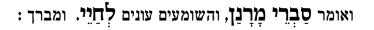
אַל יְיָ וַיָּאֶר לְנוּ: הָבָה לְנוּ עֶזְרָת מִצְּר. וְשִׁוְא הְשׁוּעַת אָדְם: בַּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל. וְהוּא יָבוּס צְרֵינוּ: [בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חִיִּל. וְהוּא יָבוּס קְמֵינוּ:]

בּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָר. בַּיהֹוֶה אֲהַלֵּל דְּבָר: בֵּאלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא, מַה יַגֲשֶׂה אָדֶם לִי: קוֹמִי אוֹרִי כִּי בָּא אוֹרֵך. וּכְבוֹד יִיִּ עְלַיִּךְ זָרָח: כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַפֶּה אֶרֶץ. וַעֲרְפֶּל לְאֻמִּים. וְעָלַיִּךְ יִזְרַח יְיָ. וּכְבוֹדוֹ עָלַיִּךְ יֵרְאָה: וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ. וּמְלָכִים לְנֹגַהּ זַרְחַךְ: לֹא יָבֹא עוֹד שִׁמְשִׁר, וִירַחַךְ לֹא יֵאָסֵף. כִּי יְיָ יִהְיֶה לְּךְ לְאוֹר עוֹלְם. וְשְׁלְמוֹ יְמֵי אֶבְלַּךְ: אַל תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַשְׂרָאֵל. הְצָרְבֵּל. הְצָרְאֵל: הַנָּה שַׂמְתִּיךְ לְמוֹרֵג חְרוּץ יְשְׁרָאֵל: הַנְּה שַׁמְתִּיךְ לְמוֹרֵג חְרוּץ חְדְשׁ. בַּעל פִּיפִיּוֹת. תְּדוּשׁ הָרִים וְתָדֹק. וּגְבְעוֹת בַּמֹץ תִּשִׁים: תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשְּׁאֵם. וּסְעָרְה הְצִילִר לְגוֹי הַפְּיִץ אֹתָם. וְאַתָּה הְגִיל בַּיהֹוָה בִּקְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלְּל: הַקְּטֹן יִהְיֶה לְאֶלֶף. וְהַצְּעִיר לְגוֹי תְבִּיץ אֹתָם. וְאַתָּה הְגִיל בִּיהֹוָה בְּקְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלְּל: הַקְּטֹן יִהְיֶה לְאֶלֶף. וְהַצְּעִיר לְגוֹי עְצִיבְי יִי בְּעִתָּה אֲחִישׁנָּה: וְנוֹדֵע בַּגּוֹיִם זִרְעָם. וְצֵאֶצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים. כָּל רֹאֵיהֶם יָּכִירוּם. כִּי הֵם זָרַע בַּרַךְ יְיָ:

שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בַּיהֹוָה. הָגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהַי, כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדִי יֶשַׁע. מְעִיל צְדְקָה יְעָטָנִי. כֶּחְתְן יְכַהֵן פְּאֵר. וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ: כִּי כָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה. וּכְגַנָּה זֵרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ. כֵּן אֲדֹנְי יֵהוֹה, יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה נָגֶד כָּל הַגּוֹיִם: לַיְהוּדִים הְיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשָׁשׁן וִיקְר: אֲבָרְכָה אֶת יִיָ בְּכָל עֵת הָמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹּדֶשׁ וּבְרְכוּ אֶת יְיָ:

אוחז הכוס בימינו והבשמים בשמאלו ואומר

בּוֹס־יְשׁוּעִוֹת אֶשְּׂא וּבְשֵׁם יְהְוָה אֶקְרֵא: הוֹרָוּ לִיהְוָה בִּי־טֶוֹב בִּי לְעוֹלָם חַסְרְּוֹ:

מעביר הכוס ליד שמאלו, ולוקח הבשמים ביד ימינו ומברך

בְּרוּךְ אַתְּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם בּוֹרֵא עֲצֵי (עִשְׂבֵּי) (מִינֵי) בְשְׂמִים:

מחזיר הכוס ליד ימינו ומברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם הַמַּבְהִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל וּבֵין אוֹר לַחשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לֹגּוֹיִם וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְהִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

סדר הבקשות למוצאי שבת

ערוך ע"פ הסדר שמארי סאלם עמראן ע"ה היה קורא (מבוסס הקלטה נדירה של מארי סאלם עמראן ז"ך).

- 1. או"א בסימן טוב ובמזל טוב
- 2. ויתן לך האלוהים, למוצאי שבת

:ש"ש: רפיוטים למוצ"ש:

- .4 במוצאי יום מנוחה,
 - .5 חדש ששוני,
- .6 אגיל ואשמח בלבבי,
 - .7 משביח שאון ימים,
 - אמר יי׳ ליעקב, 8
- .9 אלי, אליהו הנביא הבא נא.
- .10 אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליהו הנביא.

תפשו ביוטיוב את "בקשות מארי סאלם" והאזינו לקריאת הבקשות שבחוברת זו מפי מארי

temani10@gmail.com לקבלת קובץ הקלטה במייל

תזמון: 35 דקות של הצוה צרופה!

אכאן אתחיל האארי לקרוא את סדר הבקשות לאוצאי שבת אלהנו ואלהי אבותינו, בסימן טוב

אומר "או"א בסימן טוב ובמזל טוב" המובא בירושלמי ובטור סימן רצ"ט וזוהי הבקשה הראשונה

אָלְהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזְּל טוֹב הָחֵל עָלֵינוּ אֶת שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּצְשֶׂה, הַבְּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשִׁלוֹם. חֲשׂוּכִים מִכְּל־חֵטְא וָפֶשַׁע, וּמְגָקִים מְכֵּל־עֲוֹן וְאַשְׁמְה וְנֶרְשַׁע, וּמְדָבְּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַחֲנוּנִים מִּכְל־עָוֹן וְאַשְׁמְה וְנֶלְשַׁע, וּמְדָבְּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַחְנוּנִיּנִי בְּהָם שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְלֹא תַעֲלֶה בִּיְבָּה שָׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְלֹא תַנְצֵלֶה מִלְבָנוּ וֵאלֹהֵינוּ, שִׁים בְּנְאָתֵנוּ עַל לִבֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ, שִׁים בְּרָכָה רְוְחָה וְהַצְלְחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ.

ּוְכָל־הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךּ יִשְׂרָאֵל, עֵצְה טוֹבְה וּמַחֲשְׁבָה טוֹבְה. אַמְצוֹ, בְּרְכִוֹ, גַּדְלוֹ. קַיָּמוֹ, קַיֵּם עֲצְתוֹ. כַּדְּבָר שֶׁנָּאֶמֵר יְתָּן־לְךְּ כִלְבָבֶךְ וְכָל־עֲצְתְדְּ בְּרְכוֹ, גַּדְּלוֹ. קַיָּמוֹ, קַיֵּם עֲצְתוֹ. כַּדְּבָר שֶׁנָּאֶמֵר יְתָּן־לְךְּ כִלְבְבֶּךְ וְכְל־עֲצְתְדְּ

יְנָאֶמַר וְתִגְזַר־אִוֹמֶר וְיָקָם לֶךְ וְעַל־דְּרָכֶידְ נָגַה אְוֹר:

ּוְכָל־הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךּ יִשְׂרָאֵל עֵצָה שָׁאֵינָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה -שָׁאֵינָה טוֹבָה, (...) הָפֵּר עֲצָתוֹ, כַּדְבָר שֶׁנָּאֲמֵר יְהֹוָה הֵפִּיר עֲצַת־גּוֹיֵם הֵנִיא מַחְשְׁכְוֹת עַמְּים:

ּוְנָאֶמר עָצוּ עַצָּה וְתָפֶּר דַּבְּרָוּ דְבָר וְלָא יָלְוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל:

וּפְתַח לְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בָּזֶה הַשָּׁבְוּעַ וּבְכָל־שָׁבְוּעַ וְשָׁבְוּעַ : שַׁצְרֵי אוֹרָה, שַׁעֲרֵי בְּרָכָה, שַׁעֲרֵי גִּילָה, שַׁעֲרֵי דִיצָה, שַׁעֲרֵי הוֹד וְהָדְר. שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב, שַׁעֲרֵי זִמְרָה. שַׁעֲרֵי חָדְוָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי טוֹבָה, שַׁעֲרֵי טוֹבָה, שַׁעֲרֵי לִמוּד תּוֹרָה לִשְׁמְה. יְשׁעֲרֵי לִמוּד תּוֹרָה לִשְׁמְה.

שַׁעֲרֵי מְזוֹן, שַׁעֲרֵי מְחִילָה, שַׁעֲרֵי נָחֲמָה, שַׁעֲרֵי סְלִיחָה. שַׁעֲרֵי עָזְרָה, שַׁעֲרֵי מְזֹן, שַׁעֲרֵי מְחִילָה, שַׁעֲרֵי צְדְקָה, שַׁעֲרֵי צְדְקָה, שַׁעֲרֵי צְהְלָה, שַׁעֲרֵי שְׁעֲרֵי צְהְלָה, שַׁעֲרֵי שִׁלְוָה, שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה, שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה, שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה, שַׁעֲרֵי תְשׁוּבְה,

פַּכְּתוּב וּתְשׁוּעַת צַּדִּיקִים מֵיְהֹוֶה מְעוּזִּם בְּעַת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְהֹוָה וַיְפַּלְטֵם יְפַלְטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בְוֹ: וְנָאֱמְר חְשַׂף יְהֹוָה אֶת־זְרִוֹעַ קְּדְשׁוֹ יְפַלְטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ בְוֹ: וְנָאֱמֶר חְשַׂף יְהֹוָה אֶלֹהִינוּ: וְנָאֱמֵר קּוֹל לְעִינֵי כְּל־אַפְּסֵי־אְׁרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהִינוּ: וְנָאֱמֵר קּוֹל צִיְן בְּעַיִּוֹ יְרָאוּ בְּשִׁוּב יְהֹוָה צִיְּוֹן: וְקַיֵּם לְנוּ צֹפְיִךְ נְשְׁוּעִ יְקִוֹּה אֶלְהִינוּ מִקְרָא שֶׁכְּתוּב מַה־נְּאוֹוּ עַל־הֶהְרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מַשְׁמְיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיְּוֹן מְלַךְ אֱלֹהְיִר: שְׁלֹהִינוּ מִלְרָא שֶׁכְּתוּב מַה־נְּאוֹוּ עַל־הֶהְרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמְיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיְּוֹן מְלַךְ אֱלֹהְיִר: שְׁלֹהְיִר יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיְּוֹן מְלַךְ אֱלֹהְיִר:

ּוְנֶאֱמֶר רִאשְׁוֹן לְצִיּוֹן הִגַּה הִגָּם וְלִירוּשְׁלַ,ם מְבַשֵּׂר אֶתֵּו: לַיְּהוּדִים הֵיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחֶה וְשָׁשְׂן וִיקֵר:

ויתן לך, למוצאי שבת

ונוהגים לומר פסוקים של ויתן לך, כל אחד בבואו לביתו (בא"ח ש"ב ויצא הכ"ה)

ּ וְיָתֶּן־לְךּ הָאֶלהֹׁים מִטַל הַשָּׁמַׂיִם וּמִשְּׁמַנֵּי הָאֶרֶץ וְרָב דָּגָן וְתִירְשׁ: יַעַבְדַוּף עַפִּים וישתחו [וְיִשְׁתַּחֲוָוּ] לְךּ לְאֻפִּים הֶוָה גְבִיר לְאַטֶּׁידְ וְיִשְׁתַחֲוָוּ לְךָּ בְּגֵי אָמֶּךְ אֹרֶנִיךְּ אָרִוּר וְּמְבָרְכֶיךְּ בְּרְוּדִּ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אְׁתְדְּ וְיַפְּרְדְּ וְיַרְבֶּּ ּלִקְהַל עַמִּים: וְיָתָּו־לְךּ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעַךָּ אָתֻדּ לְרִשְׁתְּדֹּ^ אָת־אָרֶץ מְגָרֶידּ אֲשֶׁר־נָתָן אֱלֹהָים לְאַבְרָהֶם: מֵאֵל אָבִידּ וְיַעְזְרֶדְ וְאָת שַׁדַּיּ ּוִיבְרְכֶּׁךָ בִּרְכָּת שָׁמַיִם מֵעָּׁל בִּרְכָת תְּהָוֹם רֹבֶצֶת תֻּחַת בִּרְכָת שָׁדָיִם וָרְחַם: בּרְכָת אָבִידּ גֶּבְרוּ עַל־בִּרְכָת הוֹרֵי עַד־הַאְאַוַת גִּבְעָת עוֹלֶם תְּהְיֶּיןְ לְרָאשׁ יוֹםֵׁף וּלְקִדְקֹד נְזִיר אֶחֶיו: וַאֲהֵבְדֹּ וּבַרַכְךֶּ וְהִרְבֶּדְ וּבַרַכְדְּ וּפְרִי־בִּטְוְךָּ וּפְרִי־אַדְמָתֶּד דְגָנְךֹּ וְתִירִשְׁךָּ וְיִצְהָרֶדְ שְׁגַר־אֲלָפֶּיךּ וְעַשְׁהְרַת צֹאנֶדְ עַל הְאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךְ לָתֶת לֶךְ: בָּרָוּךְ תְּהְיֶה מִכְּלֹ־הָעַמֶּים לֹא־יִהְיֶה בְךֶּ עָקָר וְעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּד: וְהֵסְיר יְהֹוֶה מִמְּךָּ כְּל־תֹֻלִי וְכְל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרְעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ ּלָא יְשִׁימָם בָּרְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹנְאֶיךּ: בָּרִוּךְ אַהָּה בְּעֵיר וּבָרָוּךְ אַהָּה בַּשְּׁדֶה: בְּרִוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךְ וּבְרָוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךּ: בְּרָוּךְ טַנְאֲדָ וּמִשְׁאַרְתֶּדְ: יְצַׁו יְהֹוָה אָתְּךּ אֶת־הַבְּרָכָּה בַּאֲסְמֶּיךּ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדֶדְ וּבַרַכְּדְּ בָּאָבֶץ אֲשֶׁר־יְהֹוָה אֶלהֶיךּ נֹתֵן לְדִּ: יִפְתַּח יְהֹוָה וּלְדְּ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטוֹב אֶת־הַשְּׁמַׁיִם לְתֵת מְטַר־אַרְצְךּ בְּעִתוֹ וּלְבָבֵּדְ אֵת כָּל־מַעֲעֵיה יָדֶדְ וְהִלְוֹיתָ גּוֹיָם רַבִּּים וְאַתָּה לְא ֹתִלְוֶה:

אַשְׁרֶיף יִשְׂרָאֵל מִי כָמֹוּך עַם נוֹשַע בּיהֹוָה מָגַן עָזְרֶף וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוְתֶף וְיִכְּחֲשְׁוּ אֹיְבֶיףׁ לָּךְ וְאַהָּה עַל־בָּמוֹתִימוֹ תִדְרָף: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁע בִּיהֹוָה חְשׁוּעַת עוֹלְמִים לְא־תֵּלְשׁוּ וְלֹא־תִּכְּלְמְוּ עַד־עִוֹלְמֵי עַד: וִאָּכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְהָם אֶת־שֵׁם יְהֹוָהׁ אֱלְהֵיכֶּם אֲשֶׁר־עִשְׂה עִמְּכֶם לְהַפְּלֵיא וְלֹא־יֵלְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלְם; וִידַעְהָּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עִוֹד וְלָא־יֵלְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלְם:

וּפְדוּיֵנִי יְהֹּנְה יְשָׁבוּוְ וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִבְּה וְשִּׁמְחָת עוֹלֶם עַל־רֹאשֵׁם שְּשְׁוֹן וְשִּׁמְחָה יִשְׂבוּן וְבָּאוּ בִּיִבְשִׁמְחָה תֵצֵׁאוּ וּבְשָׁלְוֹם תּוּבְלְּוּן הֶהְרִים וְשִׂמְחָה יִמְּאוּ־כֵּף: הַנֵּה אָלִי יְשׁוּעְתֶי וְהַגְּבְעוֹת יִפְּצְחָוּ לִפְנֵיכֶם רִבְּּה וְכְל־עֲצֵי הַשְּׁדֶה יִמְחֲאוּ־כֵף: הַנֵּה אָלִי יְשׁוּעְתֵי וְהִבְּלוֹת יִפְּצְחָוּ לְיִא שֶׁפְחָד בְּי־עְזִי וְזִמְרָת יָה יְהֹוְה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעֵה: וּשְׁאַבְּתָּם־מַיִם בְּשִׁים בְּשְׁשְׁוֹן מִפִּעִיְנֵי הַיְשׁוּעָה:

וַאֲמַרְתֶּׁם בַּיִּוֹם הַהֹּוּא הוֹדָוּ לֵיהֹוָה קּרְאוּ בִשְׁמֹו הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילֹתְיוּ הַזְּבִּירוּ כִּי נִשְׂגָב שְׁמְוֹ: זַמְּרָוּ יְהֹוָה כִּי גִאִוּת עְשֶׂה מידעת [מוּדַעַת] זְאֹת בְּכָל־הָאֶרֶץ: צַהֲלִי וָרָנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיְּוֹן כִּי־גָּדְוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדְוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

וְאָמֵר בַּיִּוֹם הַהֹּוּא הָנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קּוִינוּ לְוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֻה יְהֹוָה קּוִינוּ לְוֹ (...) נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעְתְוֹ: בּוֹרֵא נוב [נִיב] שְׂפְתְיִם שְׁלֹוֹם|שְׁלֹוֹם לָרְחָוֹק וְלַפָּרֶוֹב אָמֵר יְהֹוֶה וּרְפָאתִיו:

וְרַוּחַ לֵבְשָׁה אֶת־עֲמְשֵׁי רָאשׁ השלושים [הַשְּׁלִישִׁים] לְךָּ דְוִידׁ וְעִמְּךְ בֶּן־יִשַׂי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְךָּ וְשָׁלוֹם לְעִוְּלֶּךְ כִּי עֲזְרְךָּ אֱלֹהֶיךְ וַיְּקַבְּלֵם דְּוִיד וַיִּאְמֶר־לְךָּ בְּרָאשִׁי הַגְּדְוּד: וַאֲמַרְתָּם כִּה לֶחֶי וְאַתְּה שְׁלוֹם וּבִיתְךְּ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר־לְךָּ שְׁלְוֹם: (יש אומרים פּסוּק "ואמרתם" ז' פּעמים) בְּרָוּךְ הַגָּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהֹוֶה וְהָיָה יְהֹוֶה מִבְטַחְוֹ: יְהֹוָה עָז לְעַמְּוֹ יִתֵּן יְהֹוְה וְיְבָרֶךְ אֶת־עַמְּוֹ בַשְׁלְוֹם:

出 המבדיל בין קודש לחול 生

ַהַמַּבְדִּיל בֵּין לְדֶשׁ לְחוֹל. חַטּאֹתִינוּ יִמְחוֹל. זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַחוֹל. וַבְּלֵּיִל בֵּין לְדֶשׁ לְחוֹל. חַטּאֹתִינוּ יִמְחוֹל. זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַחוֹל. וְכַכּוֹכְבִים בַּלֵּיְלָה:

יוֹם פָּנָה כְּצֵל הְּמֶר. אֶקְרָא לְאֵל עָלֵי גּוֹמֶר. יוֹם אֲשֶׁר אָמֵר שׁוֹמֵר. אָתָא בְוֹקֶר וְגַם לְיְלָה:

צִּדְקֶתְךְּ כְּהַר תָּבוֹר. עֲלֵי פְשָׁעֵי עָבוֹר תַּעֲבוֹר. כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַלְּיְלָה: שש המבדיל בין קודש לחול

ַחְלְפֶה עוֹנַת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. יָגְעְתִּי בְאַנְחָתִי. אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלְה: שֵׁי המבדיל בין קודש לחול

קוֹלִי שִׁמְעָה בַּל יֻנְטַל. פְּתַח לִי שֲעַר הַמְּנָטַל. שֶׁרֹאשִׁי נִמְלָא טַל. קְוָצוֹתֵי רְסִיסֵי לְיְלָה:

הַעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשַׁוֵּעַ הְנָה פִּדְיוֹם. בְּגָשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לְיְלָה: שש המבדיל בין קודש לחול

קְרָאתִיךְ יָה הוֹשִׁיעֵנִי. אְוֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי. מְדַּלּוּת הְּבַצְּעֵנִי. מִיּוֹם וְעַד לֵיְלָה:

טַהַר טִנּוּף מַעֲשֵׂי. פֶּן יאׁמְרוּ מַכְעִיסֵי. אַיֵּה אֱלוֹהַ עוֹשֵׂי. נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלְיָלָה:

גַחְנוּ בְיֶדְךְ כַּחְמֶר. סְלַח נָא עַל קַל וְחְוֹמֶר. יוֹם לְיוֹם יַבְּיעַ אֹמֶר, וְלַיְלָה לְלְיָלָה: אַל פּוֹדֶה מִכְּל־צָר. קְרָאנְוּךּ מִן הַמֵּצְר. יְדְךְּ לֹא תִקְצָר. לֹא יוֹם וְלֹא לְיְלָה: שֵׁל פּוֹדֶש לחול

מִיכָאֵל שַׂר יִשְׂרָאֵל. אֵלְיֶּהוּ וְגַּבְרִיאֵל. יָבְאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל. יָקוּמוּ בַחֲצִי הַלֶּיְלָה:

מִימִיגֵנוּ מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאֹלֵנוּ גַּבְרִיאֵל. וְעַל רֹאֹשֵנוּ שְׁכִינַת אֵל. בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־לְיְלָה:

יָהֶן לְנוּ שָׁבוּע טוֹב ייַ קודש לחול ייַ לְנוּ שָׁבוּע טוֹב ייַ קודש לחול

(מִימִיגֵנוּ מִיכָאֵל. וּמִשְּׁמֹאֹלֵנוּ גַּבְרִיאֵל. וְעַל רֹאֹשֵׁנוּ שְׁכִינַת אֵל. בְּכָל־יוֹם וּבְרָל־לֶיְלָה:) שי המבדיל בין קודש לחול

תִּתֶּן לְּנוּ שָׁבוּעַ טוֹב. רַעֲנָן כְּגַן רְטוֹב. גַם יְהֹוָה יִתֵּן הַטוֹב. כְּל־הַיּוֹם יְהֹוָה יְתֵּן הָטוֹב. כְּל־הַיּוֹם יְבֹּרֹ־הַלְּיְלָה: שש המבדיל בין קודש לחול

יְבוֹרַךְ הַבְּיִת הַזֶּה. מִפִּי נְבִיא וְגַם חוֹזֶה. כִּי כֵן יְצַוֶּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. לְשְׁמְרָם יוֹמָם וְלֵיְלָה:

הַמַּבְדִּיל בֵּין מֵיִם לְמֵיִם. יְחַיֵּנוּ מִיּוֹמֵיִם. הַשְּנָּה הַבְּאָה בִּיְרוּשְׁלַיִם. וְלִמְשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלְּיְלָה:

£ במוצאי יום מנוחה £

סימן: יעקב מנוי חזק

ּ**בְּמוֹצָאֵי יוֹם מנוּחָ**ה. הַמְצִיא לְעַמְּךּ רְוָחָה. שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְנָאֻנְחָה. וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה :

יָאֲתֶה לְךּ צוּרִי. לְקַבֵּץ עַם מְפָזְּרִי. מִיַּד גּוֹי אַכְזָרִי. אֲשֶׁר כְּרָה לִי שׁוּחָה :

עַת דּוֹדִים הְעוֹרֵר אֵל. לְמַלֵּט עַם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוֹת טוּבךּ בְּבוֹא גוֹאֵל. לְשֶׂה פְּזוּרָה נִדְּחָה:

קָרָא יָשַׁע לְעַם נדְבָה. אֵל דְגוּל מֵרְבָבָה. יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבָּא. לִישׁוּעָה וְלִרְוָחָה :

בַּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלְה. מְהֵרָה תִּהְיֶה בְעוּלָה. אַם הַבְּנִים שֹמֵחָה :

מַעְיָנוֹת אֲזֵי יזוּבוּן. וּפְדוּיִים עוֹד יְשׁוּבוּן. וּמִי יֶשַׁע יִשְׁאֲבוּן. וְהַצְּרָה נִשְׂכָּחָה :

ּנְחֵה עַמְּךּ כְּאָב רַחֲמָן. יְצַפְּצפּוּ עַם לֹא אַלְמָן. דְּבַר יְיֶ אֲשֶׁר נָאֱמָן. בַּהְקִימִידּ הַבְּטָחָה :

וִידִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נְגִינָתָם יִפְצחוּ בְּמֶרֶץ. בְּלִי צוְחָה וּבְלִי פֶּרֶץ. אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוְחָה : יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. כִּנְבוּאַת אָבִי חוֹזֶה. וְיִשְּׁמֵע בְּבַיִת זֶה. קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה :

חָזָק ימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתִינוּ. אַמִּיץ יַעֲשֶׂה בַּקּשְׁתֵנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּכְל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְּלְחָה:

בּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שִׁמְךּ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם סְגָּלְה. רָוַח שָּׁשׂוֹן וַהֲנָחָה :

קוֹל צְהֶלָה וְרִנָּה. שְׂפָתֵינוּ אָז תְרַנֵּנָה. אָנָא יהוֹה הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָא יְהוֹה הַצְלִיחָה נָא:

ת חדש ששוני ת

חַדֵשׁ שְׂשׁוֹנִי אֵל נָא וְהָבִיא אֶת אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא

אַמֵּץ וְחַזֵּק רִפְּיוֹן יָדִי, בְּרֵדְ מְלַאכְתִּי וְכָל מַעְבָדִי גּוֹאֲלִי זְכוֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי, דְּבָרְדְ הַטוֹב הָקֵם לְעוֹדְדִי הָרֵץ וּשְׁלַח וְשַׂמַח לְבָבִי, אֶת אֵלִיְהוּ הַנְּבִיא.

וַעֵּד וְהָכֵן הֵי סִפּּוּקִי, זַמֵּן מְזוֹנִי לֶחֶם חֻקִּי. חֲלֵב וְכָל טוֹב חִישׁ לְהָנִיקִי, טוּבְךְ הְשַׂבַּע עוֹלְלִי וְיוֹנְקִי. יָבֹא מְשִׁיחִי לְעִיר מוֹשְׁבִי, אֶת אֵלִיְהוּ הַנְּבִיא

כּוֹגֵן לְעַם זוּ צוּרִי צוּר לַחֲבוֹשׁ, לֶחֶם לֶאֲכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. מְקַנְאִי יֶחֶזֶה יִרְאָה וְיֵבוֹשׁ, נְוֵה הַר צִיוֹן בְּקְרוֹב תִּכְבּוֹשׁ. שְׂשׂוֹנִי יִגְדַּל בִּרְאוֹת סְבִיבִי, אֶת אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא

עַמּוֹן וּמוֹאָב מְהֵרָה תְכַלֶּה, פְּדוּתְדְּ לְעַמְּדְּ בְּקְרוֹב תְּגַלֶּה צִּיּוֹן תְּמַלֵּא מֵעַם אֵלֶּה, קִרְיַת מֶלֶדְּ רָב אָז נַעֲלֶה שַׁכֵּן תְּשַׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צְבִי אֶת אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא

אגיל ואשמח בלבבי 🛩

סימן אלעזר

רִיבִי וּלְצִיּוֹן גוֹאֵל תְּבִיא אִישׁ צֶמַח תַּצְמִיחַ אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

אָגִיל וְאֶשְׂמַח בִּלְבָבִי כִּי כְלָבִיא תְּרִיב

לְכֵן בְּלִי פַחַד תִּפֹּל אֵימָה וְפַחַד כָּל לֵב יִפְחַד בְּעֵת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחְד וְאֹרְחוֹתִיו יַצְלִיחַ (את) אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

עוֹד מִמִּזְרָח לְמַעֲרָב, יֵעוֹר לַעֲשׂוֹת צֶּדֶק רָב, עַמִּי יֶעֶרַב, לַעְרוֹךְ מִלְחָמָה וּקְרָב עַל אוֹיְבָיו יַצְרִיחַ, אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

זָרִים בְּמַלְכֵי אֲדָמָה יְטוּר נְפִישׁ וְקֵדְמָה, מִשְׁמָע וְדוּמָה נוּסוּ נָגְבָּה וְיָמָה - אֲשֶׁר אֶתְכֶם יַבְרִיחַ אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ

רְנּוּ כָּל עֹבְרֵי אֹרַח כִּי הִנֵּה רַעֲנָן אֶזְרַח, אוֹרוֹ זְרַח קָנֶה כַּפְתּוֹר וְפֶרַח- עַל הַר צִיּוֹן יַפְרִיחַ אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְּ הַמְּשִׁיחַ

לבי ישמח כשאראה שה' ינקום את נקמתי, ואמשיך עוד לשמוח בבוא הגואל שיבשר על בוא המשיח. על העמים יפול אימה ופחד בשעה שעם ישראל יחזור לארצו, ה' ינקום וילחם בשונאי ישראל, וכדאי להם להימלט דרום מערב, כי אותם יגרשו אליהו ומלך המשיח. אורם של ישראל יעלה ויאיר כאור מנורת המקדש, ועל הר ציון יפריח אליהו הנביא ומלך המשיח.כִּי מַאוֹיְבִי הְּרִיב רִיבִי – שאתה לוחם את מלחמתי באויבי, כפי שהובטח לבני ישראל ולבני יהודה על ידי ירמיהו (נ, לד) גֹאֲלָם הַזְקְק ה' צְבָאוֹת שָׁמֹו רִיב יָרִיב אֶת רִיבָם לְמַעַן הִרְגִּיעַ אֶת הְאָרֶץ וְהַרְגִּיז לְישְׁבֵי הָבַל.

יּלְצִיּוֹן גוֹאֵל תְּבִיא – לפּי ישעיהו נט, כ וּבָא לְצִיּוֹן גוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע בְּיַעֲלְב וּטְ, כ וּבָא לְצִיּוֹן גוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע בְּיַעֲלְב וּאָם ה ׳.׳אִישׁ צֶמַח תַּצְמִית – כך מכונה המשיח. מקור הביטוי באמור ליהושע בן יהוצדק הכהן אודות זרובבל בזכריה ו, יב-יג: ...הָנֵּה אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ וּמְתַּחְתִּיו יִצְמָח וּבָנָה אֶת הֵיכַל ה׳. וְהוּא יִבְּנָה אֶת הֵיכַל ה׳ וְהוּא יִשְׂא הוֹד וְיָשַׁב וּמְשַׁל עַל כִּסְאוֹ...

אַלְיָהוּ הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיתַ – אליהו הנביא יבשר את ביאת המשיח, כך דורשים חכמים מן הפסוקים החותמים את מלאכי (ג, כג-כד) הָנֵּה אָבֹּכִי שֹׁלַתַ לָּכֶם אַת אַלְיָה הַנְּבִיא לְפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרְא. וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּבוֹת תַל בפסיקתא רבתי לה נאמר "בשעה שהקדוש ברוך הוא גואל את ישראל, קודם שלשה ימים שיבא משיח, בא אליהו ועומד על הרי ישראל ובוכה ומספיד עליהם ואומר הרי ארץ ישראל עד מתי אתם עומדים בחורב צייה ושממה וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו"...

תָּפּוֹל אֵימְה וְפַחַד – העמים יפחדו. מקור הביטוי בשירת הים, שמות טו, יד-טז שָׁמְעוּ עַמִּים יְרְגָזוּן חִיל אָחַז ישְׁבֵי פְּלָשֶׁת. אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֲדוֹם אַילֵי מוֹאָב יאֹחֲזֵמוֹ רְעַד נָמֹגוּ כֹּל ישְׁבֵי כְנָעָן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימְתָה וָפַחַד בִּגְּדֹל זְרוֹעֲךְּ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְךּ ה׳ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קְנִיתָ.

ּבְּעֵת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד – כאשר יעלה עליהם למלחמה עַם ישראל, המכונה כך בדברי דוד (שמואל ב ז, כג): וּמִי כְעַמְּהְּ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחְד בְּאָרֶץ אֲשֶׁר הְלְכוּ הָלְכוּ אֱלֹהִים לְפְּדּוֹת לוֹ לְעָם וְלָשׁוּם לוֹ שֵׁם וְלַצְשׁוֹת לָכֶם הַגְּדוּלְּה וְנֹרְאוֹת לְּלְפָם וְלְשׁוּם לוֹ שֵׁם וְלַצְשׁוֹת לֶכֶם הַגְּדוּלְה וְנֹרְאוֹת לְאַרְצֶּהְ מִפְּצְרִיִם גּוֹיִם וֵאלֹהְיו. וְאֹרְחוֹתְיו – ודרכיו (של עם ישראל). יַעוֹר – יתעוררו, יקומו י.הֶרֶג רָב – לפי האמור בישעיהו ל, כה: וְהָיָה עַל כְּל הַר גְּבֹהַ וְעַל כְּל גִּבְעָה נִשְׂאָה פְּלָגִים יִבְלֵי מִיִם בְּיוֹם הֶרֶג לָ כִב בּוֹפְלִים.

ּעַל אוֹיְבָיו יַצְרָיחַ – יצעק על אויביו, ואולי יבנה צריחים, לפי ישעיהו מב, יג: ה׳ כַּגָּבּוֹר יַצֵא כְּאִישׁ מִלְּחָמוֹת יָעִיר קְנְאָה יְרִיעַ אַף יַצְרִיחַ עַל אֹיְבִיו יִתְגַבְּר. זַדִים – רשעים זמַלְכֵי אָדְמָה – מלכי האומות, לפי ישעיהו כד, כא: וְהָיָה בִּיּוֹם הָהוֹא יִפְלִד ה׳ עַל צְבָא הַמְּרוֹם בַּמְרוֹם וְעַל מַלְכֵי הְאָדְמָה עַל הָאָדְמָה.

יְטוּר נָפִּישׁ וָקֵדְמָה מִשְּׁמְע וְדוּמָה – הערבים. אלו הם בני ישמעאל -המוזכרים בבראשית (כה, יג-יד.(

-נוּסוּ נֶגְבָּה וְיָמָּה – ברחו אל הנגב ואל הים, לדרום ולמערב.

יַבְרִיחַ – יגרום לכם לברוח.

ירָנּוּ – שירו לּבְרֵי אַרַח – כל עוברי הדרך הצופים בגאולה ובנקמה, או \cdot עברי שמדובר בגולים השבים בדרכם לארץ עצמם.

רעננה. מקור – עם ישראל מושרש היטב בארצו, כנטיעה רעננה. מקור רַעֲנָן אֶזְרָח – עם ישראל הביטוי בתהלים לז, לה רָאִיתִי רְשֶׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרְח רַעֲנָן.

אוֹרוֹ זָרָח – כפּי שנאמר בתהלים קיב, ד: זָרָח בַּחֹשֶׁהְּ אוֹר לַיְשְׁרִים חַנּוּן יְרָחוּם וְצַדִּיק. יּקְנֶה כַּפְּתּוֹר וָפֶרָח – כאור המנורה, שאלו הם חלקיה. לפּי בראשית רבה צא, ט שימש הביטוי 'כפתור ופרח' את ר' טרפון כדי לציין כי דבר שנאמר בפניו נאה ומתוקן הוא.

יַפְרִיחַ – ישגשג.

"משביח שאון ימים"

מחזור מנהג רומא לכל השנה, מחבר הפיוט יעקב מנוי

בַוּשָׂבִיה שְאוֹן יַפִּים נְמֵה עָלִינו שְׁרוֹמִים וּבְּרָכוֹרת מְמְרוֹמִים · בָּל שִבְערת הַיָּמִים : יְהִי שָׁרוֹם בְּחֵיבֵנוּ י וְשַׁלְנָה עַל נְּבוּבֵנוּ י וְהַצָּרִים קְהָבֵנוּ יִשְּיבִיף חַיּלֶם צַּמִּים: וְיַעַרָב חִין עֶרְבֵּנוּ . לְךְּ יְהְוֹה מַלְכַּנוּ וְגַם בַּרֵךְ תְּבֶרְכֵנוּ . בְּזָקוֹ בַּא בַּיָּמִים : אֲלַבֶּיְמְךּ בְּשִׁיר רַחְשִׁי בּמוֹצָאֵי יוֹם קָרְשִׁי בַּשֵׁנִי וַבְשְׁרִישִׁי אַזְמֶּרְךְּ בַּרְאָמִים : בּּךְ הִיא תּוֹחַלְתֵּנוּ יִשְׁנָה עֶוֹרָתֵנוּ יַבְּגָאַרְהָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ י נְצִרְנוּ מַעִמִים : הַשִּיבֵנוּ כְּמֵרִאשוֹן : נְצַרְתָנוּ כְּבַת אִישוֹן חיש בּיאַת נִין נַחְשוֹן · וּמַהֵר לֵץ הַיָּמִים: קְרָא נָא שְנַת רָצוֹן · נוֹתַבְּג יוֹםַף כַּצֹאֹן · וְרֵצִים חָמְרוּ לָצוֹן · יִרְיוּ מֹשְׁמַח חֲבָמִים : מִיּרָתִי הַנְּשַׁמַה . עַבוֹנֵן בְּמִיוֹם יְהוָרֹה שְּבָּה יִהְוָה אִישׁ מִלְחָמָה יִהוָה צוּר עוֹלָמִים : נְחֵה . אַלהִים אַין זוּלָתָּה י בְּהַר צִיּוֹן נַוְתַלָּתָה י אֶלהִים אֵין זוּלָתָה פַלְכוּת בָּל עוֹלָמִים : חַוְּקֵנוּ בְּתוֹרֶתֶךְ י וְלִשְׁמוֹר בָּר מֹצְוֹנֶיף יִ וְכָל הַיּוֹם בְּיִרְאָתֶך יְיִהוֹ לַבֵּנוּ חָמִים : צוּר יב הָעַליּלָיה י הַשּוֹבֵן שְׁמֵי ְעַלָיה י שְׁלַח לָנוּ אֵלִיָּרה י פֿי אָרְכוּ הַיָּמִים · אַל הַעְעֵבֵם אָזְנֶךְ · רְשַׁוְעַת מַאֲמִינָיךְפֿי אָרְכוּ הַיָּמִים · אַל הַעְעֵבם אָזְנֶךְ · רְשַׁוְעַת מַאֲמִינָיךְ - בְּהַתַחַנְנָם לְפָנֵיך . מַשְבִּיח שְאוֹן יַפִּים

אָמַר יי לְיַעֲקֹב

אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב

אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב בִּחַר יי בּיַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלִב **גָאַל** יי אֶת יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב דָּרַך כּוֹכָב מִיַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב וְיֵרְדְּ מִיעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב **זְכֹר אֵ**לֶּה לְיַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב **חָדְוַת** יְשׁוּעוֹת יַעֲלְב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב טבו אֹהָלֶידְ יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב יורו מִשְׁפְּטֶיךּ יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב בִּי לֹא נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב ּלֹא הָבִּיט אָוֶן בְּיַעֲלְב, אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב **ָנִשְׂבַע יי** לְיַעֲקֹב סְלַח נָא לַעֲוֹן יַעֲלְב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב **עַהָּה הָשֵׁב** שְׁבוּת יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב פָּדָה יי אֶת יַעֲלִב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב **צַוָּה** יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב קול קול יַעֲקֹב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב

רָנִּי וְשִׂמְחִי לְיַעֲלָב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלָב רָנִי

ת**ִתן אֱמֶת** לְיַעֲלִב

שָׁב יי אֶת שְׁבוּת יַעֲלְב אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲלְב שָׁב

אַל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב

מקורות המשובצים בפיוט:

וְאַתָּה **אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲלְב** וְאַל תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הָנְנִי מוֹשִׁעֲדְּ מֵרְחֹוּק וְאֶת זַרְעֲדְּ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב יַעֲקוֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד(ירמיהו מו כז)

לְכֵן כֹּה **אָמַר יְהוָה אֶל בֵּית יַעֲלָב** אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲלָב וְלֹא עַתָּה פָּנְיו יֶחֱוְרוּ(.ישעיהו כט כב)

פִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַה׳ אֱלֹהֶיךּ בְּדְּ בְּחֵר ה ׳אֱלֹהֶיךּ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה (דברים ז ו)

אֶרְאָנּוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב **דְּרֵךְ כּוֹכָב** מִ**יִּעֲלִב** וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל (במדבר כד יז)

הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲלְב יָצִיץ וּפְרַח יִשְׂרָאֵל וּמְלְאוּ פְנֵי תַבֵל תְנוּבָה (ישעיהו כז ו)

וְיֵרְדְּ מִיּעֲקֹב וְהָאֶבִיד שָׂרִיד מֵעִיר (במדבר כד יט) זְּכָר אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי אָתָה יְצַרְתִּיךְּ עֶבֶד לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנְּשׁנִי (ישעיהו מד כא)

מַה **טֹבוּ אֹהָלֶיףּ יַצְקֹב** מִשְׁכְּנֹתֶיףּ יִשְׂרָאֵל (במדבר כד ה) י**וֹרוּ מִשְׁפָּטֶיףּ לְיַצְקֹב** וְתוֹרְתְףּ לְיִשְׂרָאֵל (דברים לג י**) כִּי לֹא נַחַשׁ הְּיַצְקֹב** וְלֹא קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל כָּצַת יֵאָמֵר לְיַצַקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל (במדבר כג כג)

לא הִבִּיט אָנֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמְל בְּיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהָיו עִמֹּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ (במדבר כג כא)

מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב וּמִסְפֶּר אֶת רֹבַע יִשְׂרָאֵל (במדבר כג י)

סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךּ (במדבר יד יט) לְכֵן כּה אָמַר אֲדֹנִי אֱלוֹהִים עַתָּה **אָשִׁיב אָת שְׁבוּת** יַ**עֲלָב** (יחזקאל לט כה)

כִּי **פָדָה ה' אֶת יַעֲלְב** וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנוּ (ירמיהו לא י) אַתָּה הוּא מֵלְכִּי אֱלֹהִים **צַוַה יְשׁוּעוֹת יַעֲלְב** (תהלים מד ה)

הַקּל קוֹל יַצְקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי צֵשָׂו (בראשית כז כב) רָנִי וְשִׂמְחִי בַּת צִיּוֹן כִּי הָנְנִי בָא וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכֵךְ נְאֻם ה ('זכריה ב יד)

תָּתֵּן **אֱמֶת לְיַעֲלִב** חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְהָ לַאֲבֹתִינוּ מִימֵי קֶדֶם (<u>מיכה ז כ</u>)

אלי אליהו / סימן אברהם

אֵלִי, אֵלִיֶּהוּ הַנְּבִיא הְבֵא נְא בּוֹ יִרְתּוֹם רִכְבּוֹ, נְע בַּשְׁבִי כִּי בּוֹ, לֹא שְׁכַב לִבּוֹ, גַּם לֹא רָאָה שֵׁנְה [אלי]

רָב מַחֲלִי בִּרְאוֹת כַּחְשִׁי, וּמְשַׂנְאוֹת יָפוֹת, וּבְרִיאוֹת בְּשָׂר וַתִּרְעֶינְה [אלי...]

הַשְׁקֵה צוּר מֵי רֹאשׁ, צָר עֵינְיו יִלְטוֹשׁ, יוֹם עֵינַי לִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֶינְה

ַנאלין מְתִי תִּרְאָה אוֹת, יֶשַׁע אֵל קוֹרְאוֹת, לָךְ וּלְאוֹת נוֹשְׂאוֹת קוֹלָן (וַתְּרֹנְּה) וַתִּבְכֶּנָה

[אלי]

מַלְאָךְ הַגּוֹאֵל לִפְנֵי דַל שׁוֹאֵל אָנָא הָאֵל אֵל אַבְרָהָם הַקְּרֵה נָא

פיוט למוצאי שבת מאת ר' אברהם אבן עזרא, המושר בפי רוב הקהילות הספרדיות בלחנים שונים. כמקובל בפיוטים להבדלה ולמוצאי שבת בכלל, אליהו הנביא ממלא גם כאן תפקיד מרכזי, כמבשר הגאולה .

מוצאי שבת הוא זמן המלוּוה בחשש וחרדה מן השבוע העומד בפתח ומכל אשר הוא טומן בחובו, וממילא יפה לבקשת ישועה ורחמים.

מחברו של הפיוט, אשר שמו 'אברהם' משוקע בראשי המחרוזות ובטור המסיים את הפיוט, הוא ככל הנראה ר' אברהם אבן עזרא, מגדולי פייטני ספרד (המאות ה-12-11). באופן מעניין ובלתי שכיח, דמותו האישית של הפייטן נחשפת הפעם לפנינו במידת מה מתוך השיר עצמו: השיר נחתם בבקשה " מַלְאַדְּ הַגּוֹאֵל לִפְנֵי דַל שׁוֹאֵל / אָנָּא הָאֵל אֶל אַבְרָהָם הַקְּרֵה נָא". הציפייה לבוא המלאך הגואל אינה מושמת כאן בפיו של דובר, מעין כל-הגואל אינה מושמת כאן בפיו של דובר, מעין כל-אדם המייצג את עמו, כי אם בפיו של הפייטן עצמו, אברהם – ר' אברהם – המבקש מן האל להקרות לפניו את

גואלו. טור זה, המיוסד על תפילת עבדו של אברהם אבינו בשעה שהוא יוצא לחפש אישה ליצחק בנו, מגלם בעיצובו את המעבר מתפילת הזולת (עבד אברהם המתפלל על אדונו) אל תפילת הפרט האישית (ר' אברהם הפייטן המתפלל על עצמו); דומה כי מעבר זה פותח פתח למתפללי כל הדורות להזדהות עם התגלותו האינטימית של הדובר, להעמיד עצמם במקומו, ולבקש את גאולתם שלהם.

אַלִיָּהוּ הַנְּבִיא, 🕶 אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא, 🕶 אֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא,

בִּמְהַרָה יָבֹא אֵלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דְּוִד.

אָישׁ בְּשַּׁר קנֵּא לְשֵׁם הָאֵל אִישׁ בָּשַּׂר שָׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל אִישׁ בָּשַּׂר שָׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל

אִישׁ גָּשׁ וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

את אליהו הנביא

אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנֵים עְשָׂר רָאוּ עֵינְיו אִישׁ הַנִּקְרָא בַּעַל שֵׂעָר בְּסִמְּנְיו אִישׁ וְאֵזוֹר עוֹר אָזוּר בְּמְתְנְיו

את אליהו הנביא

אִישׁ זְעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְּנִים

אִישׁ חָשׁ וְנִשְׁבַּע מִהְיוֹת גִּשְׁמֵי מְעוֹנִים

אִישׁ טַל וּמְטָר עָצַר שָׁלשׁ שָׁנִים

את אליהו הנביא

אִישׁ יָצָא לִמְצֹא לְנַפְּשׁוֹ נַחַת אִישׁ כִּלְכְּלוּהוּ הָעוֹרְבִים וְלֹא מֵת לַשַּׁחַת אִישׁ לְמַעֲנוֹ נִתְבָּרְכוּ כַּד וְצַפַּחַת

את אליהו הנביא

אִישׁ מוּסְרְיו הָקְשִׁיבוּ כְמֵהִים אִישׁ נָעֲנָה בְאֵשׁ מִשְׁמֵי גְבוֹהִים אִישׁ סָחוּ אַחֲרָיו ה' הוּא הְאֱלֹהִים את אליהו הנביא

אִישׁ עְתִיד לְהִשְּׁתֵּלֵחַ מִשְׁמֵי עֲרָבוֹת אִישׁ פְּקִיד עַל כְּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת אִישׁ צִיר נָאֶמְן לְהָשִׁיב לֵב בְּנִים עַל אָבוֹת

את אליהו הנביא

אִישׁ קָרָא קַנּאַ קנּאַ קנּאַתי לַה׳ בְּתִפְאָרָה אִישׁ רְכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ וְעָלָה בִּסְעָרָה אִישׁ שֶׁלֹא טָעַם טַעַם מִיתָה וּקְבוּרָה אַת אַלִיהו הַנביא

אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ נִקְרָא תַּצְלִיחֵנוּ עַל יְדוֹ בַּתּוֹרְה תַּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּיו בְּשׁוֹרָה טוֹבְה בִּמְהֵרָה תּוֹצִיאֵנוּ מִאֲפֵלָה לְאוֹרָה

את אליהו הנביא

(אִישׁ) תִּשְׁבִּי תַּצִּלֵנוּ מִפִּי אֲרְיוֹת תְּבַשְׂרֵנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְשַׂמְחֵנוּ בְּנִים עַל אָבוֹת בְּמוֹצְאֵי שַׁבְּתוֹת

את אליהו הנביא

אַלְּעַרֵי מִי שֶׁרְאָה פָנְיו בַּחֲלוֹם אַשְׁרֵי מִי שֶׁנְתַן לוֹ שָׁלוֹם וְהָחֲזִיר לוֹ שָׁלוֹם שָׁלוֹם

ה' יְבָרֵדְ אֶת עַמוֹ בַשְׁלוֹם (תהלים כ"ט) את אליהו הנביא

בַּכְּתוּב (מלאכי ג כ"ג..) הָנָּה אָנֹכִי שׁלֵחַ לְכֶּם אֵת אֵלְיָה הַנְּבְיא לִפְנִי כְּוֹא יִוֹם יְהֹוְּה אֵת אֵלְיָה הַנְּבְיא לִפְנִי כְּוֹא יִוֹם יְהֹוְּה הַגְּּדְוֹל הַגְּּדְוֹל עַל־בְּנִים וְלֵב בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל־בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל־בְּנִים וְלֵב בְּנִים עַל־אָבוֹתְ

אמורשתו המוקלטת של מארי Oאלים למראו 35"ל

נולד ביתימן היקדל"ה זופו הוקלט ל"י המארי בילצמו בישקת זפפו לבור נבדו שגר חמוק.

נפטר האיא ט' אאוא התשצו"ט פו09 נטמן ההית לאמין דרומי אשקאון יאט פס דאקה א' 333 ת. נ. 3. ה. ה.

אתגר לימוד לחני ההבדלה

ההקשבתכם לקריאתו של המארי מידי שבוע,

* שימו לה אנציות הקריאה המיוחדת הצו,

* נסו ללמוד לשורר בנלימה צו בקולכם,

* CL GBA LOI JUIF DIC YUTS.

אתם תלאו אוצר נדיר שא אחנים ונדיימות גיוחדות אבא שיר ובקשה.

ויכולות ביטוי קוליות מאונות בקריאתו של המארי צ"ל.

את האיגוד שאבם הקאיטו ושאמו אאי אנייא Yair182030@gmail.com

בַשַבַּיח שָאוֹן יַפִּים י נְטֵה עָרֵינו שְׁרוֹמִים וּבְּרָכוֹתוֹ מְמָרוֹמִים · כָּל שִבְערת הַיָּמִים : יְהִי שַׁלוֹם בְּחַיבִנוּ יוִשְּבְוָה עַל גְּבוּרֻנוּ יוִהַצָּרִים קְהָרַנוּ יִשְּבֵיף חֵילֶם צַּפִּים: וְיַעֲרֶב חִין עֶרְבֵּנוּ . לְדְּ יְהֹּוֶה מַרְבֵּנוּ וְנִם בַּרַךְ תַּבֶּרָכֵנוּ : בַּזָבֵן בַּא בַּיָמִים : אַקַדֶּמְךְ בִּשִׁיר רַחְשִׁי במוצאי יום קרשי בשני ובשלישי אומרך בראמים: בַּרָּ הִיא תּוֹחַלְהֵנוּ יִשְנָה עֶוְרָתֵנוּ יַכְּנָאַלְהָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ ּ נְאָלֵנוּ מֵעִפִּים : הַשִּיבֵנוּ כָּמֵראשוֹן : נְצַרְתָנוּ כִּבַת אִישוֹן חִישׁ בִּיאַת נִין נַחְשוֹן · וַמַהֵר לֵץ הַיָּמִים: קְרָא נָא שְנַת רָצוֹן · נוֹרַבֵּג יוֹפֵף כַּצִאֹן · וְרֵצִים חָמְרוּ לָצוֹן · יִרְיוּ מִשְׁטַח חַרָּמִים : טִירָתִי הַנָּשַׁמָּה : תְּכוֹנֵן בְּמִיוֹם יְהוָרה שְּׁפֶּה י יְהֹוָה אִישׁ מְלָחָמָה י יְהוָה צוּר עוֹלָמִים : נְחֵה עַם זּוּ סָגַכָּתֶךְ • בְּהַר צִיוֹן נַחֲלָתֶךְ • אֱלֹהִים אֵין זוּלָתֶךְ • מַלְכוּת בָּל עוֹלָמִים : חַזְּקֵנוּ בַּתוֹרֶתְךְ י וְלְשִׁמוֹר בֶּר מְצְוֹתֵיךְ י וְכָל הַיּוֹם בִּיִרְאָתֵךְ י יְהִי לְבֵּנוּ תָמִים : צוּר רַב הָעַלִיכָיה · הַשּוֹבֵן שְׁמֵי ְעַלָיה · שְׁלֵח לָנוּ אֵלִיִרה · כִּי אָרְכוּ הַיָּמִים · אַל הַעְרֵם אָזְנֶךְ · לְשַוְעַת מַאֲמִינֶיךְ בְּהָתְחַנָּנֶם לְפָנֶיךְ . מַשְבִּיחַ שְׁאוֹן יַפִּים .

קובץ חוברת בקשות מארי להבדלה

הוצאת החוברת בטלפון 050-6501717 יאיר חדאד

יצאה לאור בדפוס,

החוברת "זיכרון טוב, לאיש גיבור חיל" למארי סאלם עמראן זצ"ל. ובה דברי טעם ואמרי שפר מהקורות אותו בחייו ופרקי תהלים שהיה קורא. (קישור הורדה בסירטוני "חיזוקים מארי סאלם")